

[Hans Nielsen.]

dette Arbejde, for ligegyldigt hvilken politisk Mening man har, maa man erkende, at Spørgsmaalet om at øge vor Eksportindustri og vor Eksport af Landbrugsvarer er og bliver et vitalt økonomisk Spørgsmaal for det danske Samfund. Jeg synes, som sagt, at Markedsudvalget har udført et stort og godt Arbejde. Der er imidlertid af Direktøren for Hellesens Enkes Fabrikker paa et Møde for nogle Dage siden blevet fremsat en Kritik af dette Arbejde, idet han mente, at de Oplysninger, der var fremkommet i Markedsudvalgets Beretninger, kunde have skadet Industrien. Jeg tror, den ærede Direktør tager fuldstændig fejl i saa Henseende. Jeg har ladet en Købmand i Hamborg gaa op i den tyske Udenrigstjeneste for at se, hvorledes man dør stillede sig med Hensyn til at give lignende Oplysninger, og det viste sig, at denne Købmand dør fik udleveret Oplysninger, der var langt mere vidtgaende og langt mere specificerede end de, der findes i Markedsudvalgets Beretninger; og det drejede sig om de selv samme Artikler, som Hellesens Enkes Fabrikker producerer, nemlig galvaniske Elementer, elektriske og galvaniske Batterier o. s. v., alt sammen Varer, der produceres paa disse Fabrikker. Jeg maa derfor tilbagevise den Klage, som Direktøren for disse Fabrikker har rettet mod Markedsudvalget.

Der er jo gennemført flere Love paa Grundlag af disse Rapporter, og jeg venter, at der i denne Samling vil komme flere Forslag fra Regeringen, men specielt, at der vil fremkomme et Forslag om en Fiskeribank eller en Ordning af Kreditsystemet for vort Fiskeri. Thi hvis det skal lykkes Danmark at skabe et Storfiskeri, saa bliver det nødvendigt, at Fiskeriet kan finansieres paa bedre Maade end hidtil. Om det skal være gennem Hypotekforeninger eller Kreditforeninger eller gennem en Fiskeribank, maa jo afhænge af Regeringens Undersøgelser, men jeg gør opmærksom paa, at i Norge har man skabt saadanne Kreditinstitutioner, og at disse i høj Grad medvirker til, at Fiskeriet i Norge udvikler sig stærkt og antager et Omfang, som langt overstiger, hvad vi har i Danmark, saaledes at der i Norge er langt flere Mennesker beskæftiget ved Fiskeriet end herhjemme. Ved de store Erhvervsmøder, der blev holdt, hvor Grosserer-Societetets, Industriraadets og Bankernes Repræsentanter var til Stede, lød der enstemmig Anerkendelse af Markedsudvalgets Arbejde, og jeg tror ogsaa, at den Sæd, som er saaet her, ligger og gror og før eller senere skal sætte Frugt i foreget

Virksomhed og nye Bedrifter i vort Land. Saaledes har Regeringens Politik virket, forekommer det mig, fra Begyndelsen indtil denne Dag. Det har været en positiv Politik, det har været en Politik, der er gaaet ud paa at skabe virkelig betydningsfulde Love og ikke agitatoriske Rumlerier.

Oppositionen derimod forekommer mig at følge en helt anden Linie. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har jo saa træffende skildret dens Politik i sin Tale med de berømte Ord: Kridt Støvlerne! Den, der kridter Støvlerne, kridter dem jo kun for at blive staaende paa Stedet, vil ikke lade sig rokke nogen Vegne. Og det gentager sig paa Møde efter Møde. Oppositionen siger: Vi vil ikke gaa med, vi vil ikke have det eller det gennemført. Men noget positivt Forslag møder man ikke med, hverken Konservative eller Venstre, selvom man hos det ærede Medlem Hr. Christmas Møller en Gang imellem sporer en vis Lede ved at skulle være med i denne Uvirksomhedens Politik. Det ærede Medlem har jo aabenbart baade Lyst til og Anlæg for at udrette noget mere nyttigt, men han bliver siddende i Suppedasen, som det hedder, og foreløbig ser han aabenbart ingen Vej til at komme ud af den.

Det er altsaa ikke lykkedes i denne Sommer at skabe nogen Stemning imod Regeringen, fordi man ikke har haft noget som helst sagligt Grundlag derfor, og aabenbart ogsaa, fordi Befolkningen ikke har nogen rigtig Tro paa Oppositionen, hverken paa Venstre eller paa de Konservative. Jeg forstaar saa godt, at Befolkningen ikke har nogen Tro paa de to Partier, for det er ikke mere end godt et Aar siden, at de maatte forlade Magten, og i de 2½ Aar, de da havde haft Magten, var deres Regeringshandling ikke af den Beskaffenhed, at de skal friste den store Befolkning til at kalde dem tilbage. Jeg maa, selv om det maaske smerter adskillige, minde om, at i de 2½ Aar dansede Fisken lystigt paa Rygstykkerne af Smaafolk her i Landet. Man sparede saa vist ikke noget i saa Henseende. Aldrig har en Regering her i Landet gjort saa meget for at gøre sig upopulær, som den Madsen-Mygdalske Regering gjorde i disse 2½ Aar. Jeg skal ikke fortabe mig i Nedskaeringerne og Nedsættelsen af Tjenestemændenes Løn, men jeg erindrer om, at man tog i denne Periode Valgretten fra de fattigste og gav de rige Folk store Gaver, og man opfordrede daglig Arbejdsgiverne til at etablere Krig imod Arbejderne.

Se, den Politik, som denne Regering førte i disse 2½ Aar, foregik jo i to Tempi,